

PROMOVAREA TURISTICĂ A BISERICILOR MEDIEVALE
SECOLELE XIV-XV DIN TÂRGOVIȘTE
GHID TURISTIC

BISERICA
TÂRGERII CAPULUI
SĂNTULUI IOAN
BOTEZĂTORUL

Regio
PROGRAMUL OPERACIONAL REGIONAL

Inițiativă locală. Dezvoltare regională.

BISERICA
TIEREA CAPULUI
SFANTULUI IOAN
BOTEZATORUL

GHID TURISTIC

CUPRINS

Date geografice	6
Istoria Târgoviștei	8
Biserica Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul	14
Calendarul sărbătorilor religioase	28
Obiective turistice din Târgoviște și din împrejurimi	30
Calendarul evenimentelor culturale	42
Bucătărie tradițională	48
Informații utile	54

Biserica Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul (Sf. Ionică). Vedere a fațadei nordice, primăvara, din strada Justiției.

DESPRE
TÂRGOVIȘTE

DATE GEOGRAFICE

Municipiul Târgoviște este situat în sudul țării, în partea centrală a județului Dâmbovița, la zona de contact dintre dealurile subcarpatice și Câmpia Română, pe malul drept al râului Ialomița.

Totodată, Târgoviștea este și loc de întâlnire a trei drumuri naționale: DN71 București-Sinaia, DN72 Ploiești-Găești și DN72A Târgoviște-Câmpulung. Distanța față de București este de 78 km pe șosea și 80 km pe calea ferată.

La est și la nord municipiul este înconjurat de dealuri, iar la vest și la sud se învecinează cu Câmpia Română. Altitudinea maximă a reliefului este de 295 m, iar cea

minimă este de 263 m.

Clima este temperat-continentală, caracteristică etajului de câmpie din sud-estul țării. Este o zonă cu ierni blânde și veri răcoroase, temperatura medie anuală fiind de +9,9°C, iar cantitatea medie de precipitații de 683 mm/an.

Sub aspect hidrografic, depresiunea intracolinară în care a apărut și s-a dezvoltat orașul Târgoviște este străbătută de râurile Ialomița, Ilfov și Dâmbovița. În împrejurimile orașului sunt păduri de stejar, iar în lungul râului Ialomița păduri de luncă cu stejar pedunculat, frasin de luncă, plop și sălcii. Prezența luncii Ialomiței, a lacurilor de la Priseaca

și a zonelor umede din jurul lor a favorizat dezvoltarea unei vegetații palustre. Fauna este așadar caracteristică pădurilor de foioase (stejărete cu intercalații de carpen) și pădurilor ripariene, precum și zonelor umede. Abundența și diversitatea faunei au avut de suferit, de-a lungul timpurilor, din cauza intervențiilor antropice care au condus la restângerea și fragmentarea habitatelor.

În ceea ce privește populația orașului, aceasta a înregistrat, între 1400 și 1700, pe fondul creșterii importanței orașului, devenit cetate de scaun, o creștere semnificativă, de la cca 6.000 de locuitori în perioada

de început a așezării, la 40.000 la jumătatea secolului al XVIII-lea. Urmare a mutării capitalei Țării Românești la București, numărul locuitorilor a scăzut, statisticile anului 1832 consemnând doar 3.824 de persoane. Către sfârșitul aceluiași veac, mai exact la 1892, se înregistrează din nou o creștere la 8.299 de locuitori.

Potrivit datelor ultimului recensământ (2011), populația este estimată la aproximativ 74.000 de persoane.

Foto: Vedere generală a zonei de est a Târgoviștei din Turnul Chindiei.

ISTORIA TÂRGOVIȘTEI

Ruinele Curtii Domnești din Târgoviște. Vedere dinspre nord, din Turnul Chindiei. Fotografie de Carol Pop de Szathmari, cca 1868.

Orașul Târgoviște a fost reședință domnească timp de mai multe secole și un important centru economic, politic și administrativ al Țării Românești. Numele așezării provine de la cuvântul *târg*, ce înseamnă peste tot în lumea slavă o piață sau un loc de schimb, în timp ce sufixul *-iște*, tot de origine slavă, desemnează locul unde a fost ceva. Târgoviște înseamnă deci „locul unde a fost un târg”.

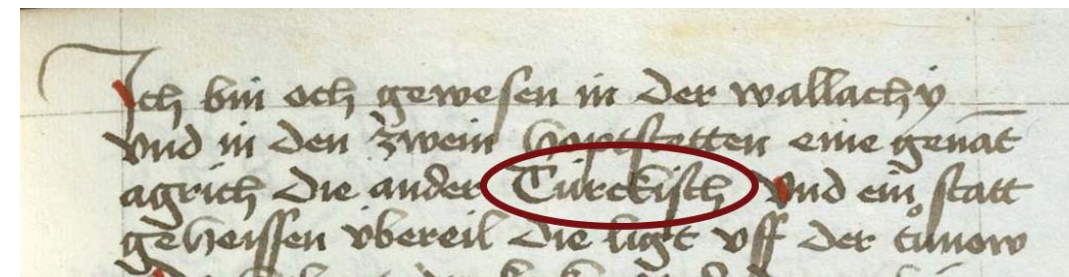
În depresiunile intracolinare în care s-a dezvoltat orașul s-au găsit urme de viață încă din epoca neolitică, constând în așezări și morminte din epoca bronzului, atestate de importantul tezaur din piese de aur descoperit la Perșinari. Au mai fost descoperite urme din perioada târzie a fierului, precum și din secolele III î.Hr. - I d.Hr. aparținând civilizației geto-dacice. Din secolele II și III d.H. au fost descoperite materiale ceramice romane precum și vestigii ce atestă tradiția meșteșugărească locală.

În partea de nord, în zona cartierului Suseni, s-au descoperit așezări de secol VIII-X unde se practicau meșteșuguri tradiționale rurale, dar și două monede bizantine de bronz atribuite lui Ioan I Tzimiskes (969-976). Descoperirile arheologice din cartierul Suseni probează

existența unei așezări la începutul secolului al XIV-lea care s-a întins spre sud și a înglobat locuirea de aici. Astfel, între valea Ialomiței și drumul Câmpulungului s-a înfiripat târgul permanent numit apoi Târgul de Sus sau Suseni.

În secolul al XIV-lea, coloniștii sași se stabilesc aici, dezvoltând economic zona și impulsionând urbanizarea acesteia. Demografia e în creștere, calitatea și amploarea locuințelor e tot mai însemnată. Mai multe monezi găsite în locuințele arse în urma unui incendiu, dovedesc schimburi între Mircea cel Bătrân (1386-1418), domn al Țării Românești, Sigismund de Luxemburg (1387-1437), regele Ungariei și Srațimir, țarul Vidinului (1371-1396). Orașul Târgoviște este ales a fi scaun domnesc de către Mircea cel Bătrân, pe timpul căruia localitatea a cunoscut o înflorire, fiind întărit pentru a putea înfrunta pericolul expansiunii otomane. El a construit aici, între sfârșitul secolului al XIV-lea și începutul secolului al XV-lea, o curte care va servi drept reședință fiului său, Mihai.

Din motive atât militare cât și economice scaunul domnesc se mută la București pe vremea domniei lui Vlad Țepeș, în 1459, dar reședința domnească din Târgoviște nu e părăsită, ci va fi utilizată și de succesorii acestuia.

Prima mențiune documentară a orașului de la 1396, în cartea lui Johann Schiltberger. *Reisebuch*, ediția princeps, apărută la Augsburg în 1470. (Exemplar aflat la Biblioteca Universității Heidelberg)

Radu cel Mare (1495-1508) restabilește întâietatea reședinței domnești la Târgoviște, construind biserica mănăstirii Dealu, gropnița domnească, monument reprezentativ al arhitecturii românești. Sub domnia lui Neagoe Basarab (1512-1521), orașul cunoaște cea mai mare înflorire edilitară, economică și culturală. Domnul țării va muta scaunul mitropolitan de la Argeș la Târgoviște, ridicând impunătoarea biserică a mitropoliei (1517-1520). Din aceeași perioadă este cunoscută cea mai veche pecete a orașului, cu imaginea Maicii Domnului cu Pruncul în brațe.

Urmașii în scaun ai lui Neagoe Basarab au preferat Bucureștiul drept reședință, cu excepția domnilor Radu Ilie, Pătrașcu cel Bun și Mihnea Turcitul, care au rezidat la Târgoviște. În secolul al XVI-lea Petru Cercel (1583-1585) reface Curtea domnească, aducând în Târgoviște influențe culturale din Italia și Franța.

Domnia lui Mihai Viteazul (1593-1601) a reprezentat un reper important în istoria orașului. Deși învingător la Călugăreni (23 august 1595), voievodul este nevoit să se retragă, armatele otomane ocupând Targoviștea. După înfrângerea armatelor otomane (octombrie 1595) și până la moartea sa, Mihai Viteazul a condus țara din Târgoviște, care va rămâne principala reședință domnească până în 1626, perioadă în care cunoaște o reală înflorire.

Secolul al XVII-lea aduce o nouă împărțire administrativă a orașului, care se va constitui în Bazarul de Sus (Suseni) și Bazarul de Jos. Mahalalele orașului se structurează în jurul bisericilor parohiale: Târgului, Sfântul Nicolae Geartoglu, Sfinții Apostoli, Sfinții Voievozi, Sfântul Nicolae Simuleasa, Sf. Gheorghe, Biserica Roșie ș.a.

În 1639, Matei Basarab (1632-1654) se stabilește la Târgoviște înnoind și completând edificiile Curții domnești,

Foto: Lupta de la Târgoviște, 1595. Gravură de Hans Johann Sibmacher în *Türkische und Ungarische Chronica...* Nuremberg, 1663.
Legenda: A. Orașul Târgoviște. B. Tabăra principelui Transilvaniei. C. Muntele Piatra Craiului. D. Muntele peste care au trecut turcii. E. Înfrângerea și fuga turcilor. F. Dunărea. G. Cum a zburat acvila în tabăra transilvăneană.

construind noi biserici și fortificând orașul cu un val de pământ cu palisadă de lemn și șanț, întărit cu bastioane. În perioada secolului al XVII-lea, pe vremea marelui umanist Udriște Năsturel, s-a creat un mediu cultural elevat, care a contribuit la dezvoltarea învățământului, a tipăriturilor, a arhitecturii și artei. Sfârșitul domniei lui Matei Basarab este marcat de revolta seimenilor, în cursul căreia bătrânul voievod și-a găsit sfârșitul (aprilie 1654), după care reședința țării se mută iar la București.

După năvălirea oștilor turco-tătare și incendierea produsă de aceștia (1658), la care s-a adăugat distrugerea Curții domnești, în anul 1659, din ordinul Porții, în timpul domniei lui Grigore Ghica, orașul Târgoviște scade ca importanță, vreme de trei decenii, până la urcarea pe tron a lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714), care va reface și extinde Curtea domnească. Moartea tragică a acestuia în 1714 a condus din nou la decăderea orașului.

În septembrie 1813 Domnul Ioan Caragea încuviințează demolarea Curții domnești însă decizia sa este zădărnicită de reacția localnicilor, care nu numai că se împotrivesc, ci chiar repară și conservă ruinele celor mai importante edificii. Alexandru Suțu, domn între 1818 și 1821, a mai încercat o dată distrugerea Curții domnești, însă fără succes. Tot atunci, orașul suferă jafuri și distrugeri provocate de mișcarea eteriștilor, iar apoi de trupele otomane.

Urmează un lung șir de nenorociri: războiul ruso-turc din 1828-1829, ciuma, cutremurul și incendiul din 1829, holera din 1831. Regulamentul Organic din 1831 a impus lucrări importante de modernizare, cu accent deosebit pe sistematizarea orașului (lărgirea și pietruirea ulițelor, măsuri contra incendiilor, construirea de poduri, edificii publico-administrative, școli și spitale).

Atât în vremea lui Alexandru Ioan Cuza, dar mai ales în vremea lui Carol I, viața culturală a orașului a sporit simțitor

prin apariția mai multor tipografii și prin activitatea marelui cărturar târgoviștean Ion Heliade Rădulescu.

Dobândirea independenței a generat o nouă epocă de dezvoltare și modernizare a Târgoviștei. Au fost create mai toate instituțiile bancare, administrative, comerciale, polițienești, de sănătate publică, poștă, căi ferate, completate de lucrări ingineresti edilitare cu tehnică și cunoștințe aduse din afară.

Perioada Primului Război Mondial a fost una distrugătoare pentru oraș, prin intensă exploatare a resurselor și prin măsurile severe împotriva populației civile.

Perioada dintre cele două războaie mondiale a fost destinată refacerii orașului și implementării unei noi concepții urbanistice. Au fost reparate monumentele avariate, s-au construit fabrici, hale comerciale, stadioane, bănci, barajul de pe Ialomița, muzeul și biblioteca orașului.

Cel de-al doilea Război Mondial a adus noi nenorociri: distrugeri, pierderi de vieți omenești, economice și culturale, teamă și mizerie socială.

Anii 50 au însemnat noi programe de sistematizare urbană, specifice nou-instauratului regim. Deși inițial era prevăzut ca centrul istoric să fie păstrat, să fie amenajate parcuri și să fie construite spații cu rol socio-cultural, aceste planuri nu au fost puse decât parțial în aplicare. După înființarea județului Dâmbovița, cu reședința în municipiul Târgoviște, în 1968, orașul primește o nouă platformă industrială, fapt ce a dus la o explozie demografică importantă.

În perioada 1974-1989 zona centrului a fost puternic afectată de sistematizări, care au șters o bună parte din patrimoniul istoric al Târgoviștei.

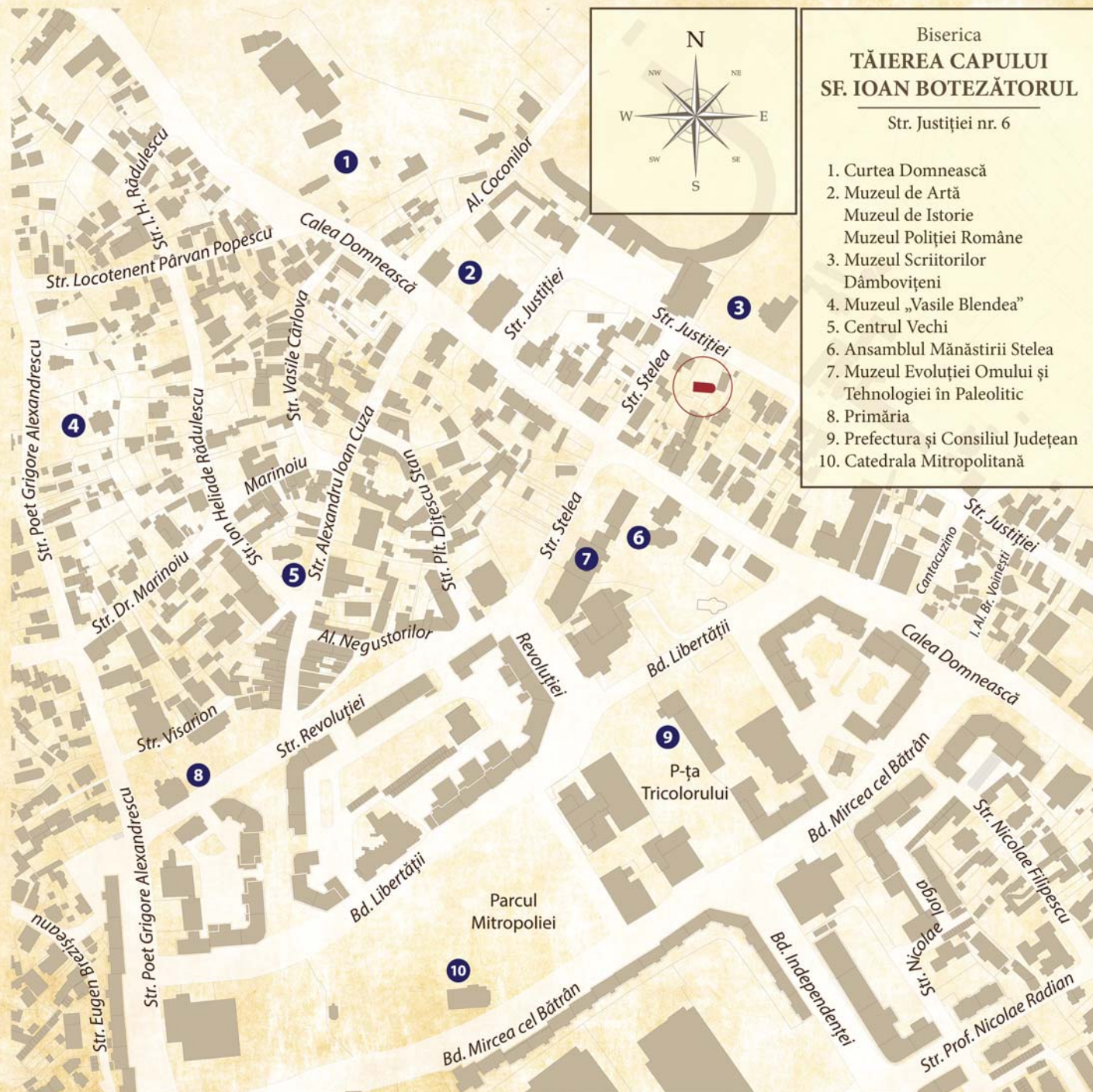
În 1992 s-a înființat Universitatea „Valahia” având facultăți cu profil economic și administrativ. Activitatea de restaurare și punere în valoare a centrului istoric și a monumentelor sale este azi în plină desfășurare prin programe naționale și europene.

Pagina din stânga: Gravură înfățișând o imagine fantezică a orașului. Jacobus Harrevijn, cca 1688.

Alături: Turnul Chindiei văzut dinspre sud-est. Fotografie de Carol Pop de Szathmari, cca 1868.

BISERICA TĂIEREA CAPULUI SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

ISTORIC

Între vechile edificii de cult ale Târgoviștei, mult transformate de-a lungul secolelor, biserica purtând hramul „Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul”, căreia vechii săi enoriași îi spuneau, simplu, „Sf. Ionică”, reprezintă un monument deosebit de interesant. Este așezată în centrul orașului, foarte aproape de Curtea Domnească, dar și de mănăstirea Stelea, pe strada Justiției, veche arteră a Târgoviștei, cunoscută încă din secolul al XVII-lea drept Ulița Buzeștilor. Peste drum se află Muzeul Scriitorilor Dâmbovițeni, adăpostit în fosta locuință a scriitorului Ion Alexandru Brătescu Voinești. Lângă muzeu e o casă mult mai veche, reconstruită de arhitectul Ion Mincu la începutul secolului al XX-lea. Fusese ridicată, pe la jumătatea secolului al XVII-lea, de către Constantin Cantacuzino Postelnicul, ajungând mai târziu în proprietatea boierilor Crețulești.

Biserica, zugrăvită în alb și cu acoperiș de șindrilă, ascunsă privirii de o curte bine îngrijită și plină de verdeață, are mai degrabă un aspect rustic, fără a impresiona în mod deosebit prin dimensiuni ori prin decorațiuni elaborate.

Documentele descoperite până acum sunt relativ sărace în informații de natură a-i lămuri istoria. Mai multe cunoaștem din cercetările arheologice întreprinse în câteva etape pe parcursul deceniului al optulea al secolului trecut, cercetări ce au deslușit în parte evoluția în timp a acestui locaș.

Către sfârșitul veacului al XIV-lea ființa aici o biserică de lemn, înconjurată de un cimitir. Urmele acestei prime construcții, de proporții reduse (cca 8x4 m) au fost identificate în naosul bisericii actuale. Parțial afectată de un incendiu, probabil atunci când orașul a fost distrus de trupele lui Baiazid în anul 1394, în timpul conflictului cu Mircea cel Bătrân, a fost refăcută anterior anului 1431.

După acest an, pe același amplasament, a fost construită o biserică de zidărie. Ambele construcții erau probabil creații ale orășenilor, fie meșteșugari, fie negustori. Cât privește data ridicării acesteia, acesta ar putea fi cel mai târziu în prima

Date generale

Adresa: Str. Justiției nr. 6

Datare: bisericuță de lemn sec XIV, biserică de zid sec XVII, mărită la începutul lui XVIII cu pridvor și turlă. Datare 1711. Reparații 1780, 1809, contraforturile la 1860, renovare 1872-74
Ctitori: Vremea lui Matei Basarab, fam. Greceanu (Papa din Greci)
Pictura: Pictura originală nu mai există, meșterii Constantin și Ioan semnează pictura icoanei de hram (după 1700) și probabil zugrăveala interioară a epocii. În 1860, Hagi Avram și Luca Luculescu repictează lăcașul.

Tipologie: Biserică sală cu absida altarului, adaos de pridvor neogotic cu contraforți puternici frontali suprapus de o turlă pătratică ce sfârșește octogonal.

Protecție: Lista Monumentelor Istorice 2010, cod DB-II-m-A-17271
Hram: Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul (29 august)

jumătate a secolului al XV-lea, cu transformări de secol XVII. În această fază biserica avea dimensiunile de 12,70 x 7,50 m și era constituită doar din altar, naos și pronaos îngust, fără turlă. Lăcașul avea o pardoseală din cărămizi hexagonale similară celei întâlnite la biserica Crețulescu, reconstruită pe temeliiile uneia mai veche între 1641-1643.

Intrarea, aflată pe latura de sud a pronaosului, era subliniată de un portal cu ancadrament din piatră, în arc frânt, cu o profilatură specifică goticului târziu, cu interesante corespondențe în arta transilvană de secol XV. Unii specialiști au avansat ipoteza preluării acestuia de la o biserică apropiată (posibil Geartoglu). Existent și astăzi, acest element de arhitectură prezintă o deosebită importanță în ceea ce privește evoluția portalurilor din Țara Românească.

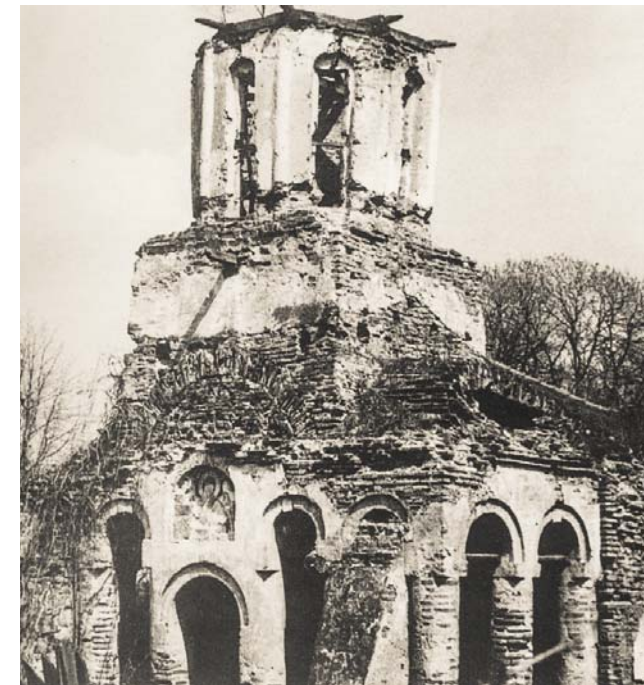
În epoca brâncovenească, pe la începutul veacului al XVIII-lea, lăcașului i se aduc o serie de îmbunătățiri. Către vest este adăugat un pridvor deschis, pe stâlpi de zidărie, încununat de o turlă de proporții elegante. Tot acum este înlocuit la interior zidul vechi dintre pronaos și naos, fiind înlocuit cu trei arcade pe stâlpi, așezate spre vest, încăperea naosului fiind astfel lărgită. Din această perioadă avem și prima mențiune documentară (1711) din care aflăm că biserica aparținea boierilor Greceni, având, desigur, funcția de biserică de curte.

Alte reparații însemnate vor fi făcute la 1780, „fiind sfânta biserică pustie mai înainte” prin grija banului Ianache Hriscoșcoaleu, „caimacamul Craiovei”, grec dintr-o familie bizantină, îngropat la biserica Mihai-Vodă din București. Despre aceste reparații s-a aflat dintr-o însemnare făcută într-un Octoih de la 1774, aflat, la 1907, în patrimoniul bisericii.

După cutremurul de la 1802, dărâmându-i-se bolțile și turla, a fost refăcută de Atanasie Carabulea. În fine, la 1860, o ultimă însemnată reparație o va face clucerul Nichita Formac, cel care se va ocupa, tot atunci, și de biserica Geartoglu.

După 1900 biserica va fi părăsită, ruinându-se treptat. Abia între anii 1972-1974 au fost demarate lucrările de restaurare, după un proiect întocmit de arh. Adrian Alessiu. Lucrările s-au încheiat abia în anul 1994, când a fost terminată și noua pictură, realizată de Victor Anghelin.

Biserica este astăzi cunoscută drept capelă a studenților de la Facultatea de Teologie.

Biserica înainte de actuala restaurare.

Deasupra: Vedere dinspre sud-vest. Dedesubt: Vedere dinspre nord, din strada Justiției. Pagina din stânga: Biserica pe prima hartă a orașului, întocmită de D.P. Condurățeanu la 1886.

ARHITECTURA EXTERIOARĂ

Volumul bisericii este simplu, dezvoltat pe axul longitudinal și acoperit în două ape, cu frântură, rotunjindu-se în partea estică la altar și păstrând o streășină largă, aparentă, la aceeași cotă. Din acest volum se ridică turla peste pridvor mai întâi sub formă pătratică, prevăzută cu o largă streășină, iar mai sus sub formă octogonală, acoperită de o formă piramidală, cu frântură evazată. Această turlă e prevăzută cu opt ferestre înalte, terminate în semicerc, însoțite de sprâncene în relief ce se adună formând colonete.

Biserica are fațadele plane, singura decorațiune constituind-o un brâu cu profilul în formă de tor, reluat ulterior și la pridvor, precum și la cornișa alcătuită din trei rânduri de cărămizi cu vârful (zimți). Sub această cornișă, la o anumită distanță, dar tot în registrul superior al fațadelor, se află un brâu ce delimitează întreaga clădire. Fațada sudică prezintă două ferestre înalte, prevăzute cu arcade sprijinite pe coloane scurte cu capitel dreptunghiular în dreptul pridvorului, precum și portalul gotic târziu. Alte două ferestre dreptunghiulare dispuse într-o firidă semicirculară la partea superioară, încadrate de un chenar gros în relief, luminează naosul, completate de două ferestre scurte la altar. Fațada nordică nu are decât ferestrele pridvorului și alte două simetrice cu cele de sud dar mult simplificate. Fațada vestică, foarte interesantă, este dotată cu două puternice contraforturi dispuse lateral ce străjuiesc traveile centrale din care ușa principală și alte două ferestre sunt încheiate în semicerc. Contrafortii au fost adăugați la 1860, cu ocazia reparațiilor făcute de Nichita Formac. Un brâu lat, puternic, pare să lege contraforturile și ferestrele la partea superioară. Brâul semicilindric ce decupează firida, cornișa zimțată și streășina evazată, frumos decorată la intrados, conferă pridvorului un farmec elegant și discret.

Turla de pe pridvor. Detaliu. Vedere dinspre sud-vest, din clopotnița mănăstirii Stelea.

ARHITECTURA

ARHITECTURA INTERIOARĂ

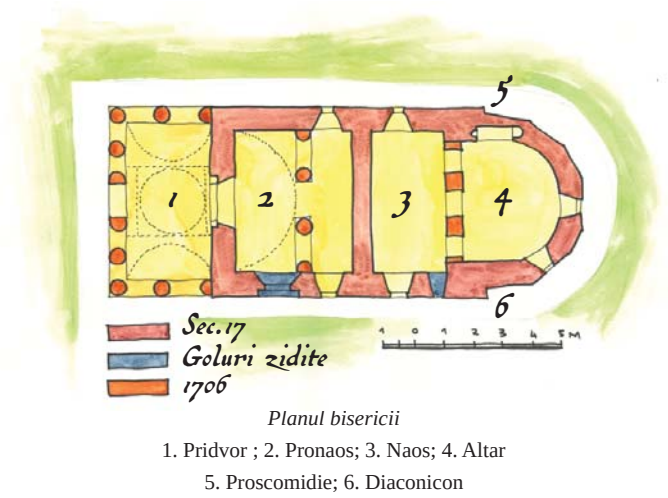
Biserica actuală prezintă un plan de tip sală, compartimentată în pronaos, naos și absida altarului, foarte puțin decroșată de formă polygonală în plan. Pridvorul, adăugat la începutul secolului XVIII, este cel mai spectaculos, fiind dotat cu două contraforturi puternice pe fațada vestică. Mărginit de nouă arcade înalte - câte două laterale și cinci pe latura de vest - este susținut de stâlpi din cărămidă cu secțiunea circulară. Acoperirea pridvorului este o cupolă centrală pe pandantivi încadrată de două bolți transversale în leagăn și prevăzute cu tiranți.

Cu prilejul reparațiilor din secolul al XVIII-lea, interiorul a fost recompartimentat, renunțându-se la vechiul zid plin dintre naos și pronaos. Acesta a fost înlocuit cu un zid străpuns de trei arcade pe stâlpi din cărămidă cu o formă și proporții asemănătoare celor ai pridvorului, plasat mai spre vest, în scopul alungirii încăperii naosului. Tot atunci a fost realizată și o tămplă de zid, astăzi dispărută.

Astfel, nava bisericii a fost prelungită cu 3,5 m iar acest lucru este vizibil prin existența unor coloane în torsadă - din care una ieșită în interiorul navei pe peretele sudic - unite de un tirant.

Acoperirea naosului este realizată printr-o boltă cilindrică sprijinită pe pereții longitudinali, iar absida altarului este acoperită de o boltă sub formă de semicalotă sferică.

Urmele bisericeței de lemn din sec. XIV și a primei construcții de zid nu se află decât în săpătura arheologică. Biserica, a cărei primă mențiune documentară o aflăm la începutul sec. al XVIII-lea, este una mai curând brâncovenească decât de gotic târziu. Oricum, sub aspect stilistic edificiul este împărțit în două, jumătatea veche, simplă, aproape arhaică preluând elemente gotice din vechi biserici, iar pridvorul, elegant, deschis, aparține epocii brâncovenești, cu transformări ulterioare.

Fațada vestică a bisericii.

Deasupra: Fațada sudică a bisericii.

Pagina din dreapta:
Ancadramentul de piatră de factură
gotică al fostei intrări de pe latura de sud

PICTURA

Din puținele știri documentare pe care le avem despre biserică știm că lacașul a mai fost în trecut pictat, de cel puțin două ori. Dintr-o pisanie târzie, cea de la 1860, azi ștearsă, dar al cărei text ni s-a păstrat, aflăm că, la începutul secolului al XIX-lea, „dărâmându-se bolta, tâmpla și stricându-se toate cele din lăun(tru), de nu mai putia preotul să slujească sfânta liturghie, s-au dres, s-au zugrăvit și to(a)te noi s-au făcut de vistierul Atanasie Carabulea la leatul 1809, maiu 1-iu”.

Așadar, avem confirmarea faptului că biserica a fost pictată (sau repictată) la 1809. O mai nouă pictură a înlocuit-o pe cea veche, fapt consemnat în aceeași pisanie: „Așa dar în zilele anului 1860 avg(ust) 15 m-am însărcinatu eu însumi clucer Nichită Formacu cu toate cheltuielile mele de am reparatu acestu sfântu lăcașu, atât to(a)te cele din lăuntru, cât și pe dinafară, zugrăviala toată din nou [...] Zugravii Luca Luculescu, Hagi Avram.”

Din fericire, s-a mai păstrat și un rest din pictura anterioară, din veacul al XVIII-lea. Este vorba chiar de icoana hramului, zugrăvită într-o fridă așezată deasupra intrării în pridvor. Sf. Ioan Botezătorul e înfățișat aici în chip de înger, cu aripi, ținându-și în mâna stângă capul, așezat pe o tîpsie, după îi ceruse odinioară Salomeea crudului rege Irod. El poartă o tunică de culoarea măslinei și o mantie cafenie - îmbrăcăminte pe care o purta în pustie. Cea mai veche reprezentare a Sf. Ioan Înaintemergătorul în acest mod o găsim în Serbia, la Mănăstirea Sf. Ahile, construită la sfârșitul veacului al XI-lea (1296) de Stefan Dragutin. Pe această valoroasă icoană se mai putea citi semnătura meșterilor Constantin și Ioan. Primul, cunoscut și sub numele de Constantinos „din Țara Românească” fusese pictorul de curte al lui Șerban Cantacuzino, pentru a cărui Doamnă, Maria, pictase biserica Doamnei din București, ridicată după 1683 pe un teren al Cantacuzinilor și ale cărei fresce s-au păstrat până astăzi. Același Constantin va mai picta și la Hurezi, și la Biserica Mare a Curții domnești din Târgoviște, și la biserica Buzinca, de pe strada Bărăției, din nordul orașului, la mănăstirea Dealu, dar și la Mitropolia Târgoviștei.

Deasupra: Sf. Treime (scena numită „Ospitalitatea lui Avraam”, lângă stejarul din Mamvri) Bolta naosului. Detaliu.

Pagina din dreapta: Sf. Ioan Botezătorul, zugrăvit pe fațada vestică, singurul martor păstrat din pictura de sec. XVIII

Vedere generală a naosului, către vest.

Catapeteasma și jumătatea estică a naosului.

Procesiune religioasă de
Sfânta Maria Mică.

MARI SĂRBĂTORI RELIGIOASE DE PESTE AN

<i>1 ianuarie</i> Anul Nou Sf. Vasile cel Mare	<i>Prima vineri după Paște</i> Izvorul Tămăduirii	<i>6 august</i> Schimbarea la Față a Domnului	<i>27 octombrie</i> Sfântul Dimitrie Basarabov
<i>6 ianuarie</i> Boboteaza sau Botezul Domnului	<i>23 aprilie</i> Sfântul Mucenic Gheorghe	<i>15 august</i> Adormirea Maicii Domnului	<i>21 noiembrie</i> Intrarea Maicii Domnului în Biserică
<i>7 ianuarie</i> Soborul Sfântului Ioan Botezătorul	<i>21 mai</i> Sfinții Împărați Constantin și Elena	<i>29 august</i> Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul	<i>30 noiembrie</i> Sfântul Apostol Andrei
<i>30 ianuarie</i> Sfintii Trei Ierarhi	<i>40 de zile după Paște</i> Înălțarea Domnului Ziua Eroilor	<i>8 septembrie</i> Nașterea Maicii Domnului	<i>6 decembrie</i> Sfântul Ierarh Nicolae
<i>2 februarie</i> Întâmpinarea Domnului	<i>50 de zile după Paște</i> Pogorârea Duhului Sfânt / Rusaliile	<i>14 septembrie</i> Înălțarea Sfintei Cruci	<i>25 decembrie</i> Nașterea Domnului sau Crăciunul
<i>25 Martie</i> Bunavestire Blagoveștenia	<i>24 iunie</i> Drăgaica sau Sânzienele	<i>1 octombrie</i> Acoperământul Maicii Domnului	<i>26 decembrie</i> Soborul Maicii Domnului
<i>Ultima duminică înainte de Paște</i> Floriile	<i>29 iunie</i> Sfinții Apostoli Petru și Pavel	<i>14 octombrie</i> Sfânta Cuvioasa Parascheva	<i>27 decembrie</i> Sfântul Ștefan
<i>Duminica Paștelui</i> Învierea Domnului Sfintele Paști	<i>20 iulie</i> Sfântul Ilie	<i>26 octombrie</i> Sf. Mucenic Dimitrie, Izvoratorul de Mir	

OBIECTIVE TURISTICE

ANSAMBLUL CURTEA DOMNEASCĂ

Curtea Domnească din Târgoviște constituie practic un ansamblu ce cuprinde nu mai puțin de 13 monumente istorice, mărturie din diferitele etape de construcție, refaceri și transformări constatate pe parcursul a peste șase secole.

Într-o primă etapă de construcție (sf. sec. XIV - înc. sec. XV), aici a existat o casă domnească, refăcută de Mihai I, fiul și asociatul la domnie al lui Mircea cel Bătrân. O a doua etapă notabilă în evoluția ansamblului poate fi stabilită la mijlocul veacului al XV-lea, când a fost ridicat Turnul Chindiei (probabil în vremea lui Vlad Țepeș), noile construcții incluzând o a doua casă domnească, o nouă curtină, un turn construit în colțul nordic al incintei și, în afară, un mare șanț de apărare. Secolul al XVI-lea a însemnat o epocă de avânt în dezvoltarea orașului, importanța sa crescând simțitor. La începutul secolului a fost reparată Biserica domnească mică, datând de la jumătatea vechiului anterior, plasată inițial în afara zidurilor, astăzi în extremitatea sud-estică a ansamblului. Ctitorită, după tradiție, de o anume doamnă Sultana, biserica cu hramul Cuvioasei Paraschiva (Sf. Vineri) păstrează, pe fațada sudică, o inscripție slavonă din data de 13 iulie 1517, care-i pomenește pe Manea Cluceru și pe soția sa, Vlădaia.

În a doua jumătate a secolului al XVI-lea se înregistrează o a treia fază de construcție, când Petru Cercel a dat curții domnești o nouă înfățișare, ridicând aici „un palat mic, dar frumos și măreț” (Jacques Bongard), cu „frumoase și nobile odăi” (Francisco Sivori). Alături a construit Biserica mare domnească, iar de jur împrejur a modificat traseul zidurilor de incintă, edificând totodată și un turn de acces. Către sfârșitul secolului curtea domnească este ocupată și apoi incendiată de turci în timpul luptelor cu Mihai Viteazul (toamna anului 1595). Capitala

s-a refăcut însă relativ repede, curtea domnească cunoscând o nouă înflorire în vremea lui Matei Basarab (1633-1654). În această a patra etapă s-a realizat refacerea și amplifierea caselor domnești, dublarea zidului de incintă și construcția băii turcești. La 1656 Bălașa Doamna, soția lui Constantin Șerban Cărnul a ridicat pe latura de răsărit a curții o clădire destinată inițial adăpostirii celor săraci și bolnavi, clădire existentă și astăzi.

A cincea etapă în existența Curții domnești este consemnată la sfârșitul veacului al XVII-lea, odată cu reconstrucția din timpul lui Constantin Brâncoveanu. După această perioadă curtea de la Târgoviște a intrat într-un lung proces de decădere. Astăzi, după etape succesive de restaurări, Curtea Domnească rămâne cel mai important ansamblu de monumente istorice din Târgoviște, atrăgând mii de turiști în fiecare an.

Contact:
Calea Domnească nr. 185, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro
web: muzee-dambovitene.ro
Program de vizitare:

Luni: închis
Marți-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00
Iarnă: 8.00 – 16.00

Biserica „Adormirea Maicii Domnului”

Casele Domnești

Turnul Chindiei

Biserica „Sf. Vineri”

Casa Bălașa

MUZEUL DE ARTĂ

Contact:
Calea Domnească nr. 185
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

MUZEUL TIPARULUI ȘI AL CĂRȚII VECHI ROMÂNEȘTI

Contact:
Calea Domnească nr. 181
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

MUZEUL DE ISTORIE

Contact:
Calea Domnească nr. 189
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

MUZEUL SCRITORILOR DÂMBOVIȚENI

Contact:
Str. Justiției nr. 7
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

CASA ATELIER „GHEORGHE PETRAȘCU”

Contact:
Str. Bărăției nr. 24
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

MITROPOLIA

Este unul dintre cele mai impresionante edificii de cult ridicate în Țara Românească în perioada medievală, fiind ridicată între 1517 și 1520 de către Neagoe Basarab. Noul lăcaș, reconstruit din temelii de André Lecomte du Noüy se găsește în centrul orașului, fiind și azi folosit ca biserică mitropolitană.

CENTRUL VECHI

Centrul Vechi al orașului Târgoviște ocupă un perimetru relativ restrâns. Majoritatea clădirilor pe care le vedem astăzi sunt construite în secolul XIX și la începutul secolului XX, unele chiar în perioada 1930-1940.

PARCUL CHINDIA

A fost amenajat în 1970 în spațiul ocupat în trecut de grădina ce înconjura Curtea Domnească. I s-a adăugat apoi un teatru de vară, o grădină zoologică, un lac de agrement, o piscină, un restaurant și terenuri de tenis. În 2006 a fost inaugurată aleea celor 33 de voievozi care au domnit la Târgoviște.

Este cea mai importantă ctitorie (1499-1501) a domnului Radu cel Mare, situată la aproximativ 4 km nord de Târgoviște. Este în prezent o mănăstire de maici, având hramul Sf. Nicolae la biserica mare și Acoperământul Maicii Domnului la paraclis.

MĂNĂSTIREA DEALU

Este situată la 30 km de municipiul Târgoviște și 35 km față de municipiul Ploiești, fiind deschisă publicului pentru vizitare. În prezent există aici un efectiv de 32 de zimbri, care trăiesc pe 162 de hectare de pădure.

ZIMBRĂRIA NEAGRA BUCȘANI

BISERICA DOICEȘTI

Biserica se găsește la cca 10 km nord-vest de Târgoviște. A fost ridicată de voievodul Constantin Brâncoveanu (1688-1714) la 1706, împreună cu o casă domnească pentru a servi drept reședință fiului său cel mic, Matei. În jurul casei domnești se află zidul de incintă, din piatră de râu încastrată în casete de cărămidă.

BISERICA FOSTEI MĂNĂSTIRI GORGOTA

Edificiul a fost ridicat în jurul anilor 1554-1557, pe vremea domniei lui Pătrașcu cel Bun, după modelul mănăstirii Dealu. Lăcașul nu mai funcționează ca mănăstire din anul 1750, când o ceată de tătari i-a ucis pe călugări și a dat foc așezământului.

CALENDARUL EVENIMENTELOR

Tudorița sau Paștele cailor

Are loc în fiecare an, în comunitatea bulgară din cartierul Matei Voievod, în prima sâmbătă din Postul Paștelui, anunțând începutul muncilor agricole.

Calea Luminii

Se organizează în Joia Mare a Săptămânii Patimilor, ocazie cu care sunt aprinse peste 2000 de lumânări, în parcul Mitropoliei și de-a lungul B-dului Castanilor.

Concursul școlar Art4U

Se desfășoară anual în luna mai, fiind organizat de Liceul de Arte „Bălașa Doamna” din Târgoviște. Are ca scop descoperirea tinerelor talente artistice dâmbovițene.

Concursul Internațional „W.A. Mozart”

Se organizează anual în luna mai, fiind cea mai amplă manifestare de celebrare a muzicii culte la Târgoviște. Se adresează elevilor școlilor și liceelor de muzică.

Festivalul Păpușilor Vii

Păpuși, paiate și clovni prind viață și defilează pe străzile centrale ale orașului la începutul lunii iunie pentru a celebra Ziua Copilului.

Babel F.A.S.T.

BABEL F.A.S.T. s-a impus în peisajul cultural târgoviștean ca eveniment cultural de amploare internațională, dedicat artelor spectacolului. Anual, la începutul lunii iunie, timp de două săptămâni, orașul devine animat de prezența trupelor de teatru, dans, muzică, într-un climat artistic viu, multicultural.

Festivalul medieval „Dracula”

Se organizează anual în luna iunie, fiind reconstituit celebrul „Atac de noapte”, bătălia dată de Vlad Tepeș, în apropierea Târgoviștei, în iunie 1462.

Târgul Meșterilor Populari

Organizat cu ocazia zilelor municipiului Târgoviște, reunește în Parcul Mitropoliei meșteri populari și producători de alimente și dulciuri tradiționale.

Salonul editorial „Ion Heliade Rădulescu”

Se organizează în luna septembrie în Piața Revoluției și durează 3 zile, având ca scop prezentarea către public a ofertei de carte a celor mai importante edituri.

Festivalul „Toamna la Chindie”

Odată cu Zilele Cetății Târgoviște are loc și Festivalul de Folclor „Toamna la Chindie”. Sunt prezenți folcloriști din întreaga lume, artizani și meșteșugari.

Crizantema de Aur

Festivalul național de romanțe „Crizantema de Aur” este un eveniment muzical ce are loc an de an în Târgoviște în luna octombrie.

Bienala „Gheorghe Petrașcu”

Este un concurs de pictură și sculptură deschis membrilor UAP din România și Republica Moldova, studenților și absolvenților academiilor de artă.

Festivalul Păpușilor Vii

Praz cu măsline

BUCĂTĂRIE TRADIȚIONALĂ

PRAZ CU MĂSLINE

Ingrediente

3 tulpini groase de praz 1 pahar de ulei , 3 roșii sau o jumătate de conservă de roșii decojite, 1 ceapă albă mare, 3-4 căței de usturoi, 1 legătură pătrunjel sau mărar, 100 g măsline calamata, sare, piper, boia , 1 păhărel de vin alb sec

Preparare

Ceapa, roșiile și usturoiul se toacă mărunț. Se aleg roșii dulci, bine coapte sau din conservă. Se taie prazul în bucăți groase de 1 cm. Ceapa se rumenește în ulei, la foc mic, apoi se adaugă și prazul. După 5 minute se pune o ceașcă de apă fierbinte și se lasă să fiarbă la foc mic o jumătate de oră cu capacul pus. Se adaugă măslinele, usturoiul, vinul și condimentele și se mai lasă la fiert încă 10 minute. Se amestecă încet ingredientele pentru a se păstra întregi. Timpul de fierbere nu trebuie depășit pentru că altfel legumele se vor zdrobi. Când e gata se presară pătrunjel sau mărar tocate.

MUSACA DE CARTOFI CU CARNE TOCATĂ

Ingrediente

1 kg carne tocată de porc, vițel sau amestecată, 8-10 cartofi medii, 1 ceapă, 1 ardei roșu, ulei (preferabil de măsline), sare și piper , 1 roșie, mărar

Preparare

Carnea se lasă minim 30 minute la scurs într-o sită. Se curăță cartofii și se taie rondele groase de 0,5 cm. Între timp se amestecă ceapa și ardeiul tăiate mărunț cu carnea tocată și se adaugă sare și piper, după gust. Se pune ulei în tavă, apoi se așază un strat de rondele de cartofi, apoi un strat de carne tocată, urmată din nou de un strat de cartofi. Se pot așeza în 5, 6 straturi. Se ornează cu felii de roșii așezate peste ultimul strat de cartofi. Se stropește din nou cu puțin ulei. Legumele și carnea vor lăsa apă și nu este nevoie de apă suplimentară. Se introduce în cuptorul încins în prealabil și se lasă la foc mediu minim 30 de minute acoperit, apoi încă 30 de minute fără capac pentru a se rumeni. La final se mai lasă 10 minute înainte de servire și se ornează cu mărar tocat mărunț.

PURICEI MUNTENEȘTI

Ingrediente

1kg mălai, 200 g cârnați, 2 linguri ulei, piper, 300 g brânză de burduf sau telemea de oaie, 2 ouă, lapte bătut

Preparare

Se prepară o mămăligă normală, se taie în bucăți mici și se lasă să se răcească până a doua zi. Este de preferat ca bucățile de mămăligă să fie puțin uscate. Se pune mămăliga în ulei încins și se amestecă fără încetare cu lingura. Se pun brânza fărâmițată și cârnații tăiați mărunț și se amesteca bine. Se adaugă ouăle batute, continuând să se amestece până când acestea se înglobează. Se adaugă sare după gust. Se servesc calzi cu lapte bătut.

DOVLECEI UMPLUȚI

Ingrediente

3 dovlecei mari, 1/2 cană de orez, 1 morcov mare, 1 ceapă mare, 3-4 roșii bine coapte (sau o conservă de roșii tocate), ulei, sare, piper, mărar sau pătrunjel

Preparare

Se spală dovleceii, se curăță de coajă, se taie în jumătate și se scobesc la interior. Ceapa și morcovul tocate mărunț se călesc câteva minute în ulei, apoi se adaugă orezul și se mai lasă 1-2 minute. Se adăugă o jumătate de cană de apă și se amestecă până când orezul începe să se umfle și să scadă zeama. Se adaugă sucul de roșii, se pune sare și piper după gust și se lasă compoziția să se răcorească puțin. Dovleceii se umplu cu compoziția de mai sus și se pun căpăcele din roșii deasupra fiecăruia. Se așează dovleceii unul lângă altul într-o cratiță mai înaltă. Se pregătește un sos din roșii tocate, puțin ulei, apă, sare și piper, care se toarnă în cratiță. Se pune totul la cuptor 45 de minute, apoi încă 15 minute cu focul stins. La final se presară mărar sau pătrunjel tocat.

BORȘ DE LEURDĂ

Ingrediente

2 cartofi , 1 pahar smântână, leuștean , 1 ou, 1 legătură ceapă verde, 1 litru borș, 1 farfurie de foi de leurdă proaspete, sare, piper

Preparare

Se spală bine leurda, frunză cu frunză, în mai multe ape și se lasă la scurs. Se curăță cartofi i, se taie cubulețe și se pun la fi ert în 2 litri de apă cu sare, timp de 10 minute. Este de preferat să se aleagă cartofi noi. Se pune separat borșul la fi ert. Se toacă ceapa și se taie leurda fi deluță, apoi se pun peste cartofi și se mai lasă la fi ert 15 minute. Se adaugă borșul și se mai lasă la fi ert încă un minut. Se pune și puțin piper, apoi se presară leuștean proaspăt din abundență. Se drege cu smântână și ou, care vor fi amestecate în prealabil. Pentru a se omogeniza se amestecă separat cu zeamă fi erbinte și se pune treptat în compoziție. Pentru o mâncare mai dietetică se poate folosi și iaurt.

MÂNCĂRICĂ DE CONOPIDĂ

Ingrediente

1 kg pulpe de pui dezosate, 1 conopidă potrivită 1 ceapa mare, 1 ardei roșu, 3 linguri ulei , 4 linguri pastă de tomate, 2 linguri făină albă, sare, piper

Preparare

Se spală bine carnea, se lasă la scurs și se taie în bucăți potrivite. Bucățile de pui se pun la prăjit în ulei împreună cu ceapa tocată mărunt și ardeiul tăiat fâșii. Se lasă pe foc mic maxim 5 minute. Se pune conopida spălată foarte bine și desfăcută buchețele, se acoperă cu apă și se lasă pe foc încă 5 minute. Se mută totul într-un vas pentru cuptor. Se amestecă pasta de tomate cu făina și se diluează cu apă. Se toarnă peste conopidă și se amestecă. Se condimentează cu sare și piper și se introduce în cuptorul încins pentru 40 de minute. Se servește cu castraveciori murați.

ȚELINĂ CU MĂSLINE

Ingrediente

6 țeline mici (1,5 kg), 6 roșii, 4 cepe, 1 ardei roșu, 100 g măsline calamata, 1 ceașcă ulei, 1 legătură mărar, 1 legătură pătrunjel, sare, piper

Preparare

Țelina se curăță de coajă și se taie felii, groase de un deget. Ceapa și ardeiul se toacă mărunt. Roșiile se taie cubulețe. Ceapa, ardeiul și țelina se pun împreună la prăjit în ulei, pe foc mic. Când țelina s-a înmuiat puțin, se adaugă și piper, o cană cu apă fierbinte și se lasă să fiarbă înăbușit o jumătate de oră. Apoi se adaugă sarea, măslinile și roșiile și se mai lasă la fiert încă 10 minute. Se amestecă încet ingredientele pentru a se păstra întregi. Timpul de fierbere nu trebuie depășit pentru că altfel legumele se vor zdrobi. La final se presară mărar și pătrunjel tocate mărunt.

OREZ CU PRUNE

Ingrediente

600 gr prune deshidratate, 300 g orez, 100 g zahăr, coaja de la o lămâie, un baton de scorțișoară, sare

Preparare

Se pun la fiert prunele deshidratate timp de 5 minute. Se pot scoate sămburii înainte. Se adaugă orezul, sare, coaja de lămâie întreagă și scorțișoara. Se poate folosi orez cu bob rotund sau cu bob lung, în funcție de preferință. Se caramelizează zahărul (se lasă pe foc într-o oală neaderentă până devine maroniu, amestecandu-se continuu), care se stinge cu o parte din apa în care au fiert prunele și se pune peste compoziție. Se mai lasă la fiert, cu capacul pus, la foc mic 30 de minute. Trebuie urmărit timpul de fierbere indicat pe ambalajul orezului. Se scoate la sfârșit coaja de lămâie și bățul de scorțișoară. Se poate servi cald sau rece ca desert, dar și ca garnitură.

Clădirea Primăriei Târgoviște

INFORMAȚII UTILE

RESTAURANTE, PUB-URI, NIGHTLIFE, SHOPPING, CAZARE

Cele mai căutate restaurante din Târgoviște ocupă zona Centrului Vechi, care conservă, prin arhitectura deosebită și prin aspectul tramei stradale, o frântură a vechii urbe. Edificiul impunător al Primăriei, vechea biserică a Târgului, Poșta sau, ceva mai departe, casa unde s-a născut poetul Grigore Alexandrescu, sunt doar câteva dintre clădirile notabile ce întregesc valoarea acestui ansamblu, înscris, de altfel, pe lista monumentelor istorice. Restaurantele de aici oferă o ambianță caldă, primitoare și meniuri tradiționale, dar și din bucătăria internațională. În Centrul Vechi, ne găsim în locul poate cel mai animat al Târgoviștei. Restaurante și bistrouri de bun gust și cu meniuri rafinate vom găsi și de-a lungul Căii Domnești – cea mai veche arteră a orașului, amintită încă din veacul al XVII-lea. O altă zonă cu localuri selecte, remarcabile prin ambianța de epocă și arhitectura bine conservată a caselor, o constituie partea de început a bulevardului Carol I, dar și partea adiacentă (str. Arsenalului). În fine, unul dintre cele mai vechi cluburi din Târgoviște, destinat iubitorilor de muzică bună, unde veți putea cunoaște o parte a boemei intelectuale și artistice a orașului, și care găzduiește lunar concerte ori spectacole de teatru sau de improvizație, cu participarea actorilor de la Teatrul „Tony Bulandra”, obișnuți ai locului, se găsește la numai 15 minute de mers pe jos din centru, pe Bd. I.C. Brătianu, la nr. 3. Principala zonă comercială, cunoscută sub

denumirea generică „Mondial”, sau cea precizată pe hărți – Piața Tricolorului –, se află vizavi de impozanta clădire a Prefecturii și Consiliului Județean. Tot parte a aceleiași zone comerciale pot fi considerate laturile de vest, respectiv estică a bulevardelor Libertății și Mircea cel Bătrân, continuată spre sud de bulevardul Independenței încă circa 2 km, până în zona Caraiman, precum și spre nord, în lungul străzii Stelea (pe a cărei latură dreaptă, spre nord, se găsește și principala stație de taxi din centrul orașului). Vom găsi aici magazine de haine, de stofe, librării, patiserii, produse electronice ș.a.m.d., precum și principalele supermarketuri din oraș (zona 1 Mai). La colțul ce marchează intersecția dintre bulevardele Independenței și Mircea cel Bătrân, vizavi de piața Tricolorului, se găsește una dintre cele mai mari și mai cunoscute librării din oraș, loc de unde puteți cumpăra hărți la zi, cărți și enciclopedii ale Târgoviștei, produse de papetărie, gadgeturi și cadouri inedite. Pentru a petrece mai multe nopți în Târgoviște aveți de ales între numeroase unități de cazare, de la hoteluri de 4 stele, la pensiuni și camere de închiriat. Cele mai multe locuri de cazare sunt oferite de hotelurile mari din centrul orașului, dar și pensiunile situate în împrejurimi sunt o opțiune foarte bună pentru liniște și relaxare.

Centrul vechi. Vedere a străzii Al. I. Cuza

BISERICA
TALIEA CAPULUI
B Sfantului Ioan
BOTEZATORUL

*Sf. Ioan Botezătorul.
Detaliu de frescă de pe fațada vestică.*

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Autoritatea de Management pentru
Programul Operațional Regional 2007-2013
Str. Apolodor nr. 17, latura Nord, sector 5, București

Organismul Intermediar pentru Turism

Autoritatea Națională pentru Turism
Direcția Gestionare Fonduri Comunitare pentru Turism
B-dul Dinicu Golescu nr. 38, poarta C, sect. 1, București

Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Târgoviște

Str. Revoluției nr. 1-3, cod poștal 130011, jud. Dâmbovița
Tel.: +40 245 611 222 / 613 928 / 611 378, Fax: +40 245 217 951
E-mail: primarulmunicipiuluitargoviste@pmtgv.ro
www.pmtgv.ro, www.bisericismedievaletargoviste.ro

Drepturi de autor: UAT Municipiul Târgoviște

Investim în viitorul tău!

Proiect selectat în cadrul Programului Operațional Regional și cofinanțat de
Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

**PROMOVAREA TURISTICĂ A BISERICILOR MEDIEVALE
SECOLELE XIV-XV DIN TÂRGOVIȘTE**

Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Târgoviște
Decembrie 2015

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a
Uniunii Europene sau a Guvernului României.